

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Lenka Matyášová, JUDr. Vladimír Veselý, JUDr. Jindřich Psutka, JUDr. Gabriela Vilímková, Mgr. Martina Douchová a JUDr. Katarína Maisnerová, projednal v ústním jednání dne 22. 10. 2013 návrh na zahájení kárného řízení ze dne 20. 5. 2013, podaný **ministrem spravedlnosti** u Nejvyššího správního soudu dne 21. 5. 2013, proti **JUDr. O. S.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Hradec Králové, a rozhodl

t a k t o :

soudní exekutor
JUDr. O. S.
Exekutorský úřad Hradec Králové,

j e v i n e n

- a) tím, že jako osoba mající postavení soudního exekutora nesplnil řádně a včas svůj závazek uhradit:
- oprávněnému Městu Znojmo pohledávku ve výši 3.000 Kč uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, č. j. SMUZN3441/2009 Za, ze dne 25. 5. 2009,
 - oprávněnému Městu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav pohledávku ve výši 1.000 Kč, uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozhodnutím č. j. 151-24874/2008, ze dne 29. 4. 2008,
 - oprávněné společnosti MORAVA Leasing, a. s. pohledávku ve výši 11.880 Kč uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě č. j. 4 C 208/2009-31, ze dne 26. 1. 2011,

takže proti jeho osobě byli oprávnění nuceni podat návrh na nařízení exekuce a domáhat se svých pohledávek prostřednictvím exekučního řízení, kdy ani v těchto řízeních kárně obviněný soudní exekutor nereagoval na výzvy soudních exekutorů pověřených k provedení předmětných exekucí a své povinnosti nesplnil ani dobrovolně ve smyslu ust. § 46 odst. 5 exekučního řádu,

t e d y

svým jednáním **p o r u š i l** čl. 3 odst. 1 a 2 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů a současně narušil důstojnost exekutorského povolání,

čímž s e d o p u s t i l

kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012.

II. Podle ust. § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 kárně obviněný

j e v i n e n

tím, že

- nevyhověl žádosti ministerstva spravedlnosti ze dne 22. 4. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/24 o sdělení čísel účtů, která používal pro vymožená plnění a znemožnil tak dohledovému orgánu zjistit, zda v exekučních řízeních vedených proti jeho osobě byly postiženy účty, na kterých se nacházelo vymožené plnění exekutorského úřadu, a zda v této souvislosti nebyly postiženy prostředky třetích osob,

- neposkytl písemné vyjádření, ačkoli byl o to ministerstvem spravedlnosti žádán, a to dopisem ze dne 11. 2. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/15 a opakovaně urgencí ze dne 11. 3. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/18, čímž porušil ust. § 7 odst. 4 písm. b) exekučního řádu a podstatně ztížil výkon státního dohledu,

t e d y

porušil povinnosti stanovené právním a stavovským předpisem,

čímž s e d o p u s t i l

kárného deliktu podle ust. § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013.

III. Za kárné provinění a kárný delikt uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 exekučního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013

pokutu ve výši 10.000 Kč

Tato pokuta je splatná ve lhůtě do 30-ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, var. symbol: 15032013.

O d ů v o d n ě n í :

Kárný žalobce podal návrh na zahájení kárného řízení s kárně obviněným na základě sdělení předsedy kontrolní komise Exekutorské komory ze dne 10. 1. 2013 a na základě zjištění v rámci výkonu státního dohledu ex offo, o němž byl kárně obviněný vyrozuměn přípisem ministerstva spravedlnosti ze dne 11. 2. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/15.

Kárný návrh byl podán u kárného soudu dne 21. 5. 2013; kárný žalobce tak učinil ve lhůtě dle ust. § 117 odst. 3 exekučního řádu.

I. Obsah kárného návrhu

Kárný žalobce v návrhu specifikuje dva skutky, přitom první z nich spadá do období účinnosti exekučního řádu ve znění do 31. 12. 2012, druhý se stal po 1. 1. 2013.

ad 1)

Kárný žalobce viní kárně obviněného z toho, že nesplnil řádně a včas finanční závazky oprávněnému Městu Znojmo, a to pohledávku ve výši 3.000 Kč uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, č. j. SMUZN3441/2009 Za, ze dne 25. 5. 2009, oprávněnému Městu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, a to pohledávku ve výši 1.000 Kč, uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozhodnutím č. j. 151-24874/2008, ze dne 29. 4. 2008, a oprávněné společnosti MORAVA Leasing, a. s., a to pohledávku ve výši 11.880 Kč uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě č. j. 4 C 208/2009 - 31, ze dne 26. 1. 2011. V důsledku toho byli oprávnění nuceni podat návrh na nařízení exekuce a domáhat se svých pohledávek prostřednictvím exekučního řízení; ani v těchto řízeních kárně obviněný soudní exekutor nereagoval na výzvy soudních exekutorů pověřených k provedení předmětných exekucí a své povinnosti nesplnil ani dobrovolně ve smyslu ust. § 46 odst. 5 exekučního řádu.

- Kárný žalobce uvedené dokládá usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2011, č. j. 33 Exe 1900/2011 - 10, kterým byla proti kárně obviněnému nařízena exekuce k uspokojení pohledávky společnosti MORAVA Leasing, a. s. ve

výši 11.880 Kč a pro náklady exekuce oprávněného a soudního exekutora Mgr. V. J. Exekutorský úřad Znojmo, který byl pověřen provedením exekuce. Z vyjádření soudního exekutora vyplynulo, že dne 26. 4. 2011 byla kárně obviněnému zaslána výzva k dobrovolnému uhrazení pohledávky, pohledávka nebyla dobrovolně uhrazena, proto byla vymožena příkázáním pohledávky z účtu. Kárně obviněný sice podal návrh na zastavení exekuce, tento byl usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 8. 3. 2012, č. j. 33 Exe 1900/2011 - 20, které nabylo právní moci dne 8. 5. 2012, zamítnut.

Dále doloženo k důkazu: vyjádření soudního exekutora Mgr. V. J. ze dne 22. 1. 2013, č. j. 133 EX 421/11 - 69, exekuční příkaz č. j. 133 EX 421/11 - 27 ze dne 6. 5. 2011, exekuční příkaz č. j. 133 EX 421/22 - 29 ze dne 12. 5. 2011, usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 8. 3. 2012, č. j. 33 EXE 1900/2011 - 20.

- K uspokojení pohledávky Města Brandýs nad Labem ve výši 1.000 Kč kárný žalobce dokládá usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 č. j. 74 Nc 845/2009 - 10, ze dne 17. 4. 2009; provedením exekuce proti kárně obviněnému byl pověřen soudní exekutor JUDr. V. P., Exekutorský úřad Praha 7; dle jeho vyjádření ze dne 3. 2. 2013, č. j. 063 EX 1299/09 - 39 kárně obviněný pohledávku neuhradil, platby, které byly připsány na účet soudního exekutora, byly přijaty od poddlužníka na základě pravomocných exekučních příkazů na příkázání pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu. Kárný žalobce dodává stran dodržení objektivní lhůty, že exekuce trvala minimálně ke dni 27. 10. 2011, jedná se tudíž o skutek trvající.

Dále doloženo k důkazu: exekuční příkaz č. j. 063 EX 1299/09-8, ze dne 15. 6. 2009, exekuční příkaz č. j. 063 EX 1299/09 - 14, ze dne 23. 7. 2009, výpis z účtu č. 130208707/0300 ze dne 30. 11. 2009, výpis z účtu č. 130208707/0300 ze dne 8. 9. 2011, výpis z účtu č. 130208707/0300 ze dne 27. 10. 2011.

- Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 1. 12. 2010, č. j. 74 EXE 5270/2010 - 9 byla proti kárně obviněnému nařízena exekuce k uspokojení pohledávky oprávněného města Znojmo ve výši 3.000 Kč; provedením exekuce byla pověřena soudní exekutora JUDr. E. Č., Exekutorský úřad Strakonice. Dle jejího vyjádření ze dne 17. 1. 2013, č. j. 10 EX 8586/10 kárně obviněný nesplnil povinnost uloženou mu exekučním titulem, doložila vydaný exekuční příkaz č. j. 10 EX 8586/10 - 3, ze dne 16. 2. 2011 k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu.

Ke všem uvedeným skutečnostem kárný žalobce dodává, že kárně obviněný byl požádán o vyjádření, a to opakovaně, na žádost ministerstva nereagoval. Kárný žalobce poukazuje stran obdobných pochybení na rozhodnutí kárného senátu č. j. 14 Kse 4/2012 - 143, ze dne 29. 10. 2012, z něhož podstatnou část cituje a dále na rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. K 137/2010. Poznává, že byť částky, o které se jedná v případě kárně obviněného, nedosahují výše závazku kárně postiženého soudního exekutora v uvedeném rozhodnutí, má za to, že již samotná podstata žalovaného skutku je závažné a hrubé narušení důstojnosti

exekutorského povolání narušujícího důvěru veřejnosti v exekutorský stav bez ohledu na výši exekutorem nesplněného závazku; takové jednání, jehož se dopustil kárně obviněný, není žádoucí u kterékoli osoby, tím spíše ne u osoby soudního exekutora, na něhož stát přenesl část své svěřené pravomoci s tím, aby takové nežádoucí chování jiných osob napravoval.

K osobě kárně obviněného kárný žalobce dále poukazuje na to, že tento již byl kárným senátem Nejvyššího správního soudu několikrát shledán vinným kárným proviněním, a to ve třech případech, za což mu byla uložena opakovaně pokuta ve výši, 150.000 Kč, 50.000 Kč a 30.000 Kč, přitom v jednom případě kárně obviněný neuhradil pokutu včas a musela být proti němu nařízena exekuce, a to usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 19. 7. 2011, č. j. 80 EXE 1482/2011 - 15; teprve na výzvu pověřeného soudního exekutora svoji povinnost kárně obviněný splnil.

ad 2)

Druhý skutek, pro který je podán kárný návrh, se týká neposkytnutí součinnosti orgánu státního dohledu, přitom jeho spáchání spadá již do období účinnosti exekučního řádu po novele účinné od 1. 1. 2013. Kárný žalobce uvádí, že kárně obviněný postupoval v rozporu s ust. § 7 odst. 4 písm. b) exekučního řádu, když na opakované výzvy dohledového orgánu nereagoval, resp. poté reagoval kusým sdělením, že *požadavek ministerstva spravedlnosti není v souladu s § 7 odst. 3 písm. c) exekučního řádu*, aniž by žádosti dohledového orgánu vyhověl. Tímto chováním podstatně ztížil výkon státního dohledu a de facto znemožnil získání přehledu o skutečnostech významných pro posouzení postupu kárně obviněného a v této souvislosti posouzení jeho kárné odpovědnosti. Tím, že kárně obviněný nesdělil číslo účtu, které užíval jeho exekutorský úřad k uložení peněžních prostředků třetích osob, znemožnil zjistit, zda v exekučních řízeních vedených proti jeho osobě byly postiženy účty, na kterých se nacházelo vymožené plnění exekutorského úřadu, a bylo tak případně ohroženo vyplácení vymoženého plnění oprávněným.

Kárný žalobce na základě výše uvedeného ad 1) a ad 2) má za prokázané, že se kárně obviněný soudní exekutor dopustil závažných pochybení, která je nutno shledat kárným proviněním, neboť spočívají v závažném porušení čl. 3 odst. 1 a 2 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů a současně v závažném narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu ust. § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu. Z výše vymáhaných částek se přitom podává, že nejde o otázku pouhé likvidity, tj. že by kárně obviněný byl nemajetný a nemohl své závazky uhradit, ale o jeho neochotu dostat svým finančním závazkům, a to opakovaně. Nelze rovněž akceptovat snahy kárně obviněného ztížit výkon státního dohledu prováděný ministerstvem spravedlnosti. Kárný žalobce navrhuje uložení kárného opatření ve formě pokuty dle uvážení kárného senátu.

Kárně obviněný se k výzvě kárného soudu ke kárnému návrhu v určené lhůtě nevyjádřil.

II. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

Kárně obviněný se k ústnímu jednání nedostavil, den předcházející jednání zaslal písemnou omluvu, v níž uvedl zdravotní potíže, bránil mu fyzické účasti na jednání, současně uvedl, že žádá, aby kárný návrh byl projednán v jeho nepřítomnosti. Současně zaslal vyjádření, které (původně) hodlal při ústním jednání přednést, dále zaslal přípis MÚ Znojmo, odboru dopravy ze dne 2. 7. 2009, č. j. SMUZN 3441/2009 Za – postoupení odvolání soudního exekutora Krajskému úřadu Jihomoravského kraje.

Kárná senát konstatuje, že ústní jednání se koná zásadně v přítomnosti navrhovatele a kárně obviněného. V nepřítomnosti kárně obviněného, lze věc projednat pouze tehdy, odmítne-li se před senát dostavit nebo se bez důvodné omluvy nedostaví (§ 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.). Byť pouze podpůrně, vycházel kárný senát rovněž z předpokladů stanovených pro možnost jednat bez přítomnosti obviněného v § 202 odst. 2 trestního řádu per ust. § 25 zákona č. 7/2002 Sb.

Kárný senát přitom posuzoval věc tak, aby dostál zachování základních procesních práv kárně obviněného a nezasáhl do nich takovým způsobem, že by mu byla odňata možnost vyjádřit se k věci samé a možnost svá práva hájit. Přihlížel rovněž k tomu, zda a v čem by účast kárně obviněného na řízení mohla dále na zjištěných skutečnostech něčeho změnit. Vycházel přitom z těchto nepochybných skutečností:

- a) Kárně obviněnému byla řádně doručena kárná žaloba a kárně obviněný se k žalobě měl možnost vyjádřit, to kárně obviněný ve stanovené lhůtě neučinil, nicméně své vyjádření zaslal společně s omluvou z jednání, zakládající se pouze na sdělení kárně obviněného o náhlé bolesti kloubu, která mu brání pohybu v takovém rozsahu, že není schopen dostavit se k nařízenému jednání; jiný doklad, např. lékařská zpráva nebyla doložena.
- b) Není sporu o stavu skutkovém. Ze spisového materiálu a z podkladů, které byly předloženy kárným žalobcem, je zřejmé a jednoznačné, o co se ve věci jedná. Ve spisovém materiálu jsou doloženy jednotlivé listinné důkazy (veřejné listiny), osvědčující skutečnosti v kárném návrhu uváděné. Osobní účast soudního exekutora by nemohla na uvedených písemných důkazech ničeho zvrátit.
- c) Kárný senát bral v potaz i skutečnost, že ani sám soudní exekutor nečiní stav skutkový sporným, tzn. nepopírá, že by vůči němu byly nařízeny exekuce, ani to, že nesdělil požadované údaje v rámci součinnosti; netvrdí, že by tomu bylo jinak, svou argumentaci obsaženou v písemném vyjádření zakládá výlučně na zpochybnění vedeného správního řízení ve věci přestupku (viz exekuce vedená ve prospěch města Znojmo). Výhrady k průběhu řízení předcházejícímu vydání exekučního titulu nejsou v tomto ohledu relevantní. K požadované výzvě ke sdělení čísla účtu pouze uvedl, že takový požadavek je v rozporu s ust. § 7 odst. 3 písm. c) exekučního řádu a požadované údaje nesdělil.

Kárný senát dospěl k závěru, že lze věc projednat bez přítomnosti kárně obviněného, který nadto k takovému postupu udělil vyslovený souhlas.

Kárný senát považuje za nutné poukázat na relevantnost právní úpravy, z níž vycházel, a to v souvislosti se změnou právní úpravy s účinností od 1. 1. 2013. Bral v potaz zejména základní zásady trestání, posuzování trestnosti činu v době jeho spáchání; stejně tak uvažoval i v otázce uložení trestu. Proto bylo nutné skutek vymezený ad 1) posuzovat dle exekučního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2012 a zvažovat, zda je naplněna

skutková podstata kárného provinění, tak jak je vymezeno v § 116 odst. 2 exekučního řádu ve znění do 31. 12. 2012. Naopak skutek vymezený ad 2) musel kárný senát posuzovat z hlediska naplnění či nenaplnění skutkové podstaty kárného deliktu tak, jak je nově vymezen v ust. § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Kárný senát bral v potaz také to, že kárně obviněnému lze uložit pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době rozhodování (srovn. § 3 odst. 1 trestního zákoníku).

S přihlédnutím k výše uvedeným premisám, z nichž kárný senát vycházel, shledal kárně obviněného vinným z kárného provinění dle § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu pro skutek vymezený ad 1).

Ustanovení § 116 odst. 2 exekučního řádu stanovilo, že: *„Kárným proviněním exekutora, kandidáta nebo koncipienta je závažné nebo opětovné a) porušení jeho povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo b) narušení důstojnosti exekutorského povolání jeho chováním“*.

Podle čl. 3 odst. 1 Etického kodexu *„Exekutor je všeobecně povinen přispívat poctivým, čestným a slušným chováním k důstojnosti a vážnosti exekutorského stavu“*. Článek 3 odst. 2 Etického kodexu pak stanoví, že: *„Exekutor je povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, může-li si být jist jeho splněním.“*

Kárně obviněný prokazatelně v uvedených případech svým závazkům nedostal a sám se ocitl v exekuci. Kárný senát předesílá, že nepochybně samotná skutečnost, kdy se soudní exekutor (stejně jako kterákoli jiná osoba) ocitne v situaci, kdy není schopen dostát svým závazkům, ještě sama o sobě nemusí být důvodem pro kárný postih. Nepochybně je nutno brát v potaz nejen výši závazku, ale především důvody jeho vzniku, jakož i okolnosti bránící jeho splnění. Výše dluhů, o které se v daném případě jednalo, by sama o sobě dle názoru kárného senátu ještě nevypovídala o závažnosti porušení povinnosti soudního exekutora stanovené právním, resp. stavovským předpisem. Zcela jistě zde mají své místo úvahy o škodlivosti a závažnosti jednání a jeho stupni společenské nebezpečnosti; při těchto úvahách by stran samotných částek, o které se v případě kárně obviněného jednalo, zřejmě závěr o závažném kárném provinění neobstál. Nicméně nelze odhlédnout od dalších skutečností ve věci podstatných. Kárně obviněný své závazky neplnil opakovaně, zcela ignoroval pravomocná usnesení soudů o nařízené exekuci, jakož i výzvy k dobrovolné úhradě. V případě kárně obviněného se tedy nejedná o ojedinělé opomenutí, pro které by závazek neuhradil; vzhledem k výši dlužných částek se nejednalo zcela jistě ani o situaci, kdy by jejich úhrada znamenala pro kárně obviněného zásadní majetkovou újmu (to ostatně kárně obviněný ani netvrdil). Za společensky nebezpečné lze v daném případě však označit svévolné jednání kárně obviněného, který jakožto sám soudní exekutor, který je všeobecně povinen přispívat poctivým, čestným a slušným chováním k důstojnosti a vážnosti exekutorského stavu, na tuto povinnost zcela rezignoval. V daném případě kárně obviněný soudní exekutor, na něhož byla státem přenesena pravomoc provádět exekuce, sám, a to nikoliv v ojedinělém případě, zcela svévolně neplnil své povinnosti uložené mu pravomocnými a vykonatelnými exekučními tituly, porušil tedy zcela zjevně čl. 3 odst. 1 a 2 Etického kodexu a závažně narušil důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu.

Neobstojí zde obhajoba kárně obviněného ve svém vyjádření ze dne 21. 10. 2013, která byla založena na výtkách správním orgánům v procesu dokazování stran spáchání dopravního přestupku, námitkách nepřislušnosti soudu apod. V okamžiku, kdy byl vydán pravomocný a vykonatelný exekuční titul, byl kárně obviněný povinen jej respektovat, případně jej mohl napadnout řádnými, případně mimořádnými opravnými prostředky, které mu k tomu zákon dává k dispozici. Námitky kárně obviněného stran nezákonnosti vydaného správního rozhodnutí, vad řízení, které vydání samotného exekučního titulu, jakož i vydání exekučních příkazů předcházelo, jsou irelevantní v nyní vedeném kárném řízení.

Kárně obviněný, jak bylo uvedeno, se dostupnými opravnými prostředky ve správním řízení nebránil, pouze v řízení vedeném soudním exekutorem Mgr. V. J. podal návrh na zastavení exekuce, ten však byl usnesením Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 33 EXE 1900/2011 - 20, ze dne 8. 3. 2012, které nebylo právní moci dne 8. 5. 2012 zamítnut. Skutečnost, že kárně obviněný nesouhlasí se závazkem, který mu byl uložen pravomocným a vykonatelným exekučním titulem, není proto rozhodná.

Pokud by opakované nesplnění závazků ze strany soudního exekutora, jehož hlavním úkolem je vymáhat nesplněné závazky jiných subjektů, nemělo být kvalifikováno jako porušení jeho povinnosti stanovené článkem 3 odst. 1 a 2 Etického kodexu, které představuje závažné narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 116 odst. 2 písm. b) exekučního řádu, zcela by tím byl popřen smysl soudních exekucí, došlo by k narušení důvěry veřejnosti v institut soudních exekutorů a k ohrožení integrity exekutorského stavu. Kromě toho postoj kárně obviněného ve vztahu k jeho dluhům, a to i poté, co byly pro jejich vymožení nařízeny exekuce, svědčí o tom, že tyto dluhy povinný zcela úmyslně ignoroval.

Kárný senát shledal kárně obviněného vinným rovněž v případě skutku ad 2).

Kárně obviněný soudní exekutor neposkytl součinnost orgánům státního dohledu, přestože byl o to opakovaně žádán, a to aniž by uvedl jakýkoliv relevantní důvod, proč součinnost nelze poskytnout. Soudní exekutor tak postupoval v přímém rozporu s ust. § 7 odst. 4 písm. b) exekučního řádu. Tímto způsobem podstatně ztížil výkon státního dohledu a de facto tak dohledovému orgánu znemožnil získání uceleného přehledu o skutečnostech významných pro posouzení postupu kárně žalovaného a v této souvislosti posouzení jeho kárné odpovědnosti.

Podle ust. § 46 odst. 5 exekučního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 soudní exekutor je povinen vymožené peněžité plnění vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice. Exekutor oznámí bez zbytečného odkladu ministerstvu a Komoře číslo tohoto účtu a peněžní ústav, u kterého je veden.

Podle ust. § 7 odst. 2 cit. zákona ministerstvo spravedlnosti, které je příslušné k výkonu státního dohledu prověřuje zákonnost postupu soudního exekutora, dodržování kancelářského řádu a plynulost a délku exekučního řízení. Přitom je oprávněno: a) provádět pravidelné kontroly exekutorských úřadů, b) nahlížet do spisů, listin a

evidenčních pomůcek exekutora, pořizovat si z nich výpisy a kopie, c) požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření exekutora k věci, která je předmětem státního dohledu, d) požadovat ústní vysvětlení exekutora, popřípadě jeho zaměstnance k věci, která je předmětem státního dohledu, pokud písemné vyjádření podle písmene c) není nutné nebo je nedostatečné, e) vstupovat do prostor exekutorského úřadu po předchozím oznámení soudnímu exekutorovi nebo jeho zástupci, který je vedením úřadu pověřen (odst. 3 cit. ustanovení).

Soudní exekutor je povinen při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost mimo jiné i tím, že poskytne písemné vyjádření ve věci, která je předmětem státního dohledu [§ 7 odst. 4 písm. b) exekučního řádu].

O tom, že ministerstvo spravedlnosti u kárně obviněného zahájilo výkon státního dohledu, byl kárně obviněný vyrozuměn přípisem ze dne 11. 2. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/15; současně mu bylo sděleno v jaké věci je dohled vykonáván, byl vyzván k tomu, aby se vyjádřil ke sdělením poskytnutým jmenovitě uvedenými soudními exekutory, kteří byli pověřeni provedením exekucí. Na tento přípis kárně obviněný nereagoval, na urgenci ze dne 11. 3. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/18 opět nereagoval. Přípisem ze dne 22. 4. 2013, č. j. 52/2013-OSD-ENA/24 byl kárně obviněný požádán dle § 7 odst. 3 písm. c) exekučního řádu o sdělení čísla účtu, který používal pro vymožená plnění; tyto údaje nesdělil, v odpovědi ze dne 2. 5. 2013 pouze uvedl „požadavek není v souladu s ust. § 7 odst. 3 písm. c) e. ř.“

Kárně obviněný prokazatelně porušil svoji povinnost stanovenou právním předpisem, neposkytl-li dohledovému orgánu, a to ani po urgenci, potřebnou součinnost, stejně tak jednal contra legem, nesdělil-li požadované údaje, neboť tyto byly zcela zjevně vyžadovány v souvislosti s právě prováděným státním dohledem stran exekucí na jeho osobu vedených.

Podle ust. § 116 odst. 2 exekučního řádu ve znění relevantním pro posouzení jednání kárně obviněného soudního exekutora v případě druhého skutku, z jehož spáchání je kárným žalobcem viněn, kárným deliktem je porušení povinností exekutora a) stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, b) jednání, jímž exekutor narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti.

Exekuční řád ve znění účinném od 1. 1. 2003 pro naplnění skutkové podstaty kárného deliktu již hodnocení hlediska závažnosti porušené povinnosti, jak tomu bylo v případě znění uvedeného ustanovení do 31. 12. 2002 u kárného provinění, neuvádí. Kárným deliktem je tedy jakékoli jednání soudního exekutora contra legem, tj. jakýkoli jeho postup, který je v rozporu s dikcí zákona. Kárný senát tedy nemá prostor pro hodnocení otázky závažnosti porušení zákonem stanovené povinnosti soudním exekutorem; jinými slovy kárného deliktu se soudní exekutor dopustí při každém porušení zákona, resp. stavovského předpisu, a to bez ohledu na intenzitu takového porušení. Otázka závažnosti je relevantní pouze v případě, posuzuje-li se jednání exekutora

v intencích toho, zda se dopustil kárného deliktu nebo skutek, který spáchal je již závažným kárným deliktem.

Skutek kárně obviněného v daném případě kárný žalobce kvalifikoval jako kárný delikt; kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný nepostupoval v souladu s právním předpisem, kárně obviněný tedy kárný delikt prokazatelně spáchal.

Při ukládání kárného opatření postupoval kárný senát dle právního předpisu účinného v době ukládání kárného opatření, vycházel přitom ze závažnosti jednotlivých skutků. Nemohl rovněž nepřihlédnout k osobě soudního exekutora a jeho dosavadní kárné minulosti; kárně obviněný byl již několikrát shledán vinným kárným proviněním, a to rozhodnutími Nejvyššího správního soudu sp. zn. 15 Kse 1/2010, ze dne 10. 11. 2010 (uložena pokuta 150.000 Kč), sp. zn. 15 Kse 8/2010, ze dne 19. 9. 2011 (uložena pokuta 50.000 Kč), sp. zn. 15 Kse 4/2011, ze dne 19. 9. 2011 (uložena pokuta 30.000 Kč). Není rovněž bez významu, že i ve věci vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 15 Kse 1/2010 kárně žalovaný neuhradil pokutu uloženou mu pravomocným a vykonatelným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu řádně a včas, musela být nařízena exekuce, kdy teprve na výzvu pověřeného soudního exekutora kárně žalovaný reagoval a svoji povinnost bez zbytku splnil. S ohledem na shora uvedené s přihlédnutím k osobě kárně obviněného na kárné žalobě trváme a navrhuje uložení kárného opatření ve formě pokuty ve výši dle uvážení kárného senátu.

Podle ust. § 116 odst. 6 exekučního řádu ve znění od 1. 1. 2013 soudnímu exekutorovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření: a) písemné napomenutí, b) veřejné napomenutí, c) pokutu do 2.500.000 Kč, d) odvolání z exekutorského úřadu.

Kárný senát přihlédl v případě kárného provinění (ad1) zejm. k výši dobrovolně neuhrazených závazků, které byly následně vymoženy a k míře společenské nebezpečnosti jednání kárně obviněného, nemohl však odhlédnout současně od četnosti případů a od zjevné svévolnosti jednání kárně obviněného, které narušuje důstojnost exekutorského stavu. Jakkoli by v případě kárného deliktu (ad2) postačovalo z hlediska závažnosti a míry společenské nebezpečnosti kárné opatření ve formě napomenutí, v případě hodnocení kárného provinění by toto opatření bylo nedostačující. Kárný senát proto uložil v úhrnu za kárné provinění a kárný delikt pokutu ve výši 10.000 Kč.

Poučení: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné (§ 21 zák. č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 22. října 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně kárného senátu